

היא ניסתה להתאבד

הילדים שלו. במשך היום אני עובדת במשרד תיווך כוח-אדם, ובשעות הערב אני הולכת לבל הופעות שלו.
הרבה מעריצות של בני מטלפנות אלי הביתה ומשאירות לי הודעות עכורו. הן יודעות שהוא

ביקשתי את בני אלבו לקחת אותי לביתה של הנערה שניסתה להתאבד השבוע, בגלל ניתוק יח"סיו עימה. בני הסביר לי שהנערה עלולה להזדעזע אם יבוא אליה בהפתעה. אחרי שיכנועו הסכים. שוש בן-חמו רעדה כולה, כאשר פתחה את הדלת

שוש בן-חמו עם ילדיו של אלבו

בשנתי בא. הבחור שאין לי סיבה להמשיך לחיות.

נמצא אצלי הרבה ואנחנו מאוד קרובים ומיודדים.
בני תמיד התייחס אלי יפה ואף פעם לא צעק עלי, עד שלפני שבועיים, כשבני היה אצלי, התקשרה אליו מעריצה ואני ענית לה לא יפה בטלפון ובני שמע איך שדיברתי ומאוד כעס עלי ואמר שלא יבוא אלי יותר.

כשעברו כמה ימים, והוא באמת לא בא, הבנתי שאין לי סיבה להמשיך לחיות. נכנסתי לייאוש וחתכתי את הוורידים. עכשיו אני מקווה שהוא יסלח לי ואמשיך לראות אותי, כי אם לא – באמת אין לי סיבה לחיות."

וראתה את בני אלבו. היא חיבקה אותו ולא רצתה להרפות ממנו. כשנרגעה מעט, ביקש ממנה בני שתשוחח איתי ותספר לי מדוע ניסתה להתאבד. ישבנו בדירתה בבת-ים והיא סיפרה:
"הסיפור עם בני התחיל כששרתתי בצבא. גרתי אז עם מישפחתי בנצרת-עילית ובני הופיע שם. כל-כך התלהבתי ממנו, שלמחרת קניתי כמה קסטות שלו וכל היום שמעתי אותו. המישפחה שלי השתגעה ממני, כי כל היום הם שמעו רק בני אלבו. כשסיימתי את השרות הצבאי עברתי לגור בבת-ים, בקירבת בני, ויצרתי קשר עם המישפחה שלו. בסוף הצלחתי להיות הבני-בן-הבית של

גינת. כאלו שבו אני הופעת היו 1500 אנשים ובאולם שלהם נמכרו 37 כרטיסים.

כשהגעתי לשם התחיל הקהל למי הוא כפיים ולצעוק: "בני אלבו, בני אלבו!" נתתי שואו מכל הלב והיה שיגעון. ואז חשבתי לעצמי: איך זה הולך? זמר שהוא כוכב טלוויזיה ורדיו והצליח למכור רק 37 כרטיסים, ואילו אני מכרת 1500 כרטיסים.

יש לי קהלי-מעריצים גדול, ואני יודע שאם אכניס רגל לטלוויזיה יבינו כולם מי אני. יש לי מעריצות שמוכנות לעשות הכל בשבילי. יש ילדות קטנות

הכאתי לרדיו תומר טוב. נתתי אותו לעורכים והם בכל-זאת לא משמיעים. פשוט כן! בזמן האחרון נהיית מתוסכל מכל זה. הם מנסים להכניס לי לתודעה שאני לא טוב. אבל כנראה אני כן טוב, כי אני מצליח למלא אולמות ולמשוך קהל גדול.

"עושים לי עוול"

ני יכול לספר על הופעה שהיתה אלי בכאר-שבע. באולם סמוך הופיע זמר מפורסם מאוד יחד עם רפי

אני אעשה הכל עד שהם יכירו בי. אולי זה נשמע מזוגזג, אבל הם פשוט הורסים אותי. בארץ אוהבים גימיקים. צריך להיות נרקומן, הומו, או להיות קשור לשואה באיזו צורה ואז אפשר להצליח. אומרים לי שלירדנה ארוי יש מה להראות, ולאדם יש מה להראות וגם אלי לזוון מיוחד כי הוא לבקו. גם מזה עשו גימיק ותמונת-שער ציבעונית.

ואם זה לא הכל אומרים לי שאני צריך מפיק טוב. לפי דעתי, אם אתה זמר טוב זה לא משנה איזה מפיק יש לך.

ולמעשה אין בהם כלום. לא קול ולא אישיות.
יש זמרים שאנשי יחסי-הציבור בו-גם סיכום סיפורים. לדוגמה, לוקחים איזה זמר הומו שכולם יודעים שהוא חי עם גבר בתור בן-זוג לחיים, ומציגים אותו כאליל-ג'ינסים, שיוצא ככל פעם עם חתיכה אחרת.
או זמר אחר, שכל מה שיש לספר עליו הוא שהוא לוקח סמים או שהוא נגמל מסמים וככה מוכרים אותו. וכך

חבר'ה שהיו איתי בבית-הספר וכאב להם שאני מופיע כזמר. זה מאוד הפריע לי, כי אני הייתי גא שעברתי בשוק. עברתי גם בבית-שחיטה ועברתי כזבל. עברתי והוצתי בשביל הלחם ואני רואה בזה כבוד לעבור ככל עבודה ולא הייתי מוכן שינסו להשפיל אותי. כשהם צעקו הרמתי את הסטנד והעמוד של המיקרופון ושלחתי ארבעה אנשים לבית-חולים. יכול להיות שבמקום אחר לא הייתי עושה את זה,

"כשנודע לי שהיא נשואה, נחתי לה

"סטירה ושלחתי אותה הביתה..."

"יש לי בעייה עם קטינות. אני

לא הולך עם הבתולות האלה..."

"היום גם הומואים יודעים שאני

אנטי-הומואים. אני נגד אורגיות..."

מגיעים הזמרים האלה לרדיו, לסלי-וויזיה ולעיתונים.

לבקן או נרקומן

מצעיה-התיקשורת מתנכלים לי ואני לא יודע למה. פעם, כששאלתי מדוע לא משמיעים שירים שלי, אמרו לי ברדיו שהם צריכים איכות יותר גבוהה. אני חושב שמתוך יותר מ-100 שירים רד-10 תקליטים יכלו למצוא שיר אחד או שניים מתאימים. באחרונה הוצאתי תקליט, שבו אני שר יחד עם הבן שלי, גרי בן-הי. התקליט יצא לא מוזמן ואני מקבל מאות תגובות ממעריצים. ישבתי עם גיטרה

אולי עשיתי את זה מפני שזה קרה בעיר שלי.

מאותו יום נשבעתי שלא אופיע יותר ברמלה. עברו מאז כמה שנים ואנשים באו וביקשו אותי להופיע ברמלה. בסוף השתכנעתי, והיום יש לי קהלי-מעריצים גדול ברמלה, כמו בי באר-שבע, בחיפה, באילת ובעוד מקומות.

"לא קול ולא אישיות"

ני זמר ששר את כל סוגי השירים – מיוזחי, רוק, ג'ז וגם פופ. אני מבצע את השירים בצורה מיקצועית והקהל אוהב אותי.

אלבו עם סילבסטר טטאלונה

היא אמרה: תוכל לבוא רק להלווייה שלי..."

וניגנתי והילד התחיל לשיר איתי. באר-תו רגע חיברתי מילים ומנגינה. זהו שיר נהדר – דואט של אבא וילד. גם השיר הזה לא הצליח להיכנס לסלי-וויזיה.

כבר 11 שנים אני זמר והוצאתי 11 אלבומי-קליטים, ומעולם לא הופעתי בטלוויזיה. אני אחד הזמרים שמוכר הכי הרבה קסטות. בערך 250 אלף קסטות שלי נמכרו עד היום. קטלית בשבילי זה לא פרנסה. זה רק כרטיס-ביקור. כי אני חי מההופעות. אני בין הזמרים שעוברים הכי הרבה בארץ. יש לי הרבה הופעות ואני לא מספיק להגיע לכל המקומות שבהם רוצים אותי.

הרדיו והטלוויזיה הכניסו אותי לפלוגטר עם עצמי, אבל אני לא ארפה.

אין לי עדיין ארגון ואני עובד יפה לבד. הייתי מעריץ שיהיה לי ארגון, שישקיע כסף וזמן, ולא אחד שירוק אותי להופעות וכל מטרותיה למי צורך ממני כסף. ככה הם עושים בדרך-כלל.

נתקלתי רווק באמרגנים שלא עזרו לי, ולהפך, הם דאגו רק לכיס שלהם. יש גם אחרים, כמו שלמה אפ, למשל, שדאג לאדם ובנה אותו מאפס, ועכשיו אדם הוא. עשר'. שלמה צח ואג לפירסום וליחסי-ציבור ועשה מאדם יהלום מלוטש.

בעולם-הבידור יש הרבה בלוף וזה מרגיז אותי. יש הרבה זמרים שחבל מסביבם בלוף. אני לא רוצה לנקוב בשמות. אני מדבר על כאלה שהם מוצרים של פירסום ויחסי-ציבור